

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 18. august 2020 kl. 16.30.

Møtet holdes i Teams.

Kart I

Sak 252	20/01046-1	Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 18. august 2020	1
Sak 253	20/01071-3	Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Røahellinga (20/5632)	1
Sak 254	20/01017-2	Klage - Avslag på søknad om tilskudd for støyreducerende tiltak (20/4949)	4
Sak 255	20/01081-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3107852 (20/5110) - Urtegata 9 AS	8
Sak 256	20/00992-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10302) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 257	20/01109-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til samme kommunale bolig (20/10495) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 258	20/01044-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (20/10318) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 259	20/01051-2	Klage - Avslag på søknad om tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (20/10405) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 260	20/01106-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig og tilsagn om leie (20/10537) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 261	20/01108-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (20/10539) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 262	20/01117-2	Klage - Avslag på søknad om tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (20/10543) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 263	20/01128-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til samme kommunal bolig (20/10525) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 264	20/01075-2	Klage - Opphør av dagsenterplass (20/10086) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 265	20/01078-2	Klage - Vedtak om kommunal bostøtte (20/10268) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 266	20/01024-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10225) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 267	20/01025-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10269) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 268	20/01027-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10274) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 269	20/01028-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10287) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 270	20/01029-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10376) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 271	20/01037-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10273) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13

(1) nr.1

Sak 272	20/01038-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10307) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 273	20/01043-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10310) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 274	20/01050-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10319) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 275	20/01061-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10289) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 276	20/01062-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10306) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 277	20/01063-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10290) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 278	20/01067-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10324) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 279	20/01069-3	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10288) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 280	20/01070-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10320) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 281	20/01074-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10325) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 282	20/01079-2	Klage - Søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10348) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 283	20/01080-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10349) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 284	20/01084-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10344) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 285	20/01091-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10111) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 286	20/01010-2	Klage - Ikke fått oppfylt første eller andre ønske om barnehageplass ved hovedopptaket 2020 (20/100209) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 287	20/01097-2	Klage - Bortvisning av elev fra videregående skole (20/100228) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 288	20/01098-2	Klage - Avslag på oppmelding til fagprøve (20/100240) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 289	20/01099-2	Klage - Avslag om fortrinnsrett til videregående opplæring (20/100354) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 290	20/01100-2	Klage - Avslag om fortrinnsrett til videregående opplæring (20/100355) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 291	20/01101-2	Klage - Avslag om fortrinnsrett til videregående opplæring (20/100379) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 292	20/01131-2	Klage - Tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (20/10398) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 293	20/00084-19	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 18. august 2020

Sak 252 Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 18. august 2020

Saken gjelder:

- Brev av 24.06.2020 fra Fylkesmannen i Oslo og Viken. Opprettholdelse av klagenemndas vedtak om avslag på krav om dekning av sakskostnader (Unntatt offentlighet) (20/00186-10).

Sak 253 Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Røahellinga (20/5632)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 07.07.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 17.06.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det

faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Søknad om avkjørsel er sendt inn i forbindelse med søknad om oppføring av enebolig med sekundærleilighet. Tiltaket ble først avslått av Plan- og bygningsetaten 04.04.2018. Vedtaket om avslag ble deretter opphevet av fylkesmannen. Nytt avslag på tiltaket ble gitt 02.04.2019, fordi tiltaket ble funnet å være i strid med reguleringsplanen § 6.3, bebyggelsesstruktur og § 7, utforming. Tiltaket ble av Planog bygningsetaten også vurdert å være i strid med veglova §§ 40-43.

Vedtaket om avslag ble påklaget både med hensyn til reguleringsplan og veglova. Den del av klagen som omhandler tiltakets forhold til gjeldende reguleringsplan ble oversendt Fylkesmannen i Oslo og Viken, som opphevet avslaget ved vedtak av 04.09.2019. Ettersom Plan- og bygningsetaten skulle behandle søknaden om oppføring av enebolig på nytt, ba Det faglige sekretariat for klagenemnda i brev

av 24.09.2019 etaten om å kontakte parten for å avklare de endringer som kreves for å få godkjent avkjørselsplanen. Plan- og bygningsetaten fattet 17.04.2020 vedtak om rammetillatelse for tiltaket. Det ble samtidig godkjent en endret avkjøringsplan for tiltaket. Ansvarlig søker er Taktil Arkitekter og tiltakshaver er Eva Marie Helene Aubert og Christian J. Aubert.

Nabomerknader

Det foreligger merknader fra naboene Elisabeth og Carl-Fredrik Klaveness Walker, Røahellinga 1, Anne Thorud og Morten Hofstad, Røahelliga 3, Erik Saarem, Røahellinga 4, Jens Lien, Ekraveien 17, og Gro E.M Helgesen, Ekraveien 15.

Nabomerknadene omhandler ikke avkjørselen.

Vedtak om avslag på søknad om avkjørsel

I Plan- og bygningsetatens avslag på avkjørsel fremkommer at det følger av veglova § 40 at kommunen

kan kreve at avkjørsel fra kommunal vei skal bygges etter en plan kommunen godkjenner.

Veilovgivningen har krav til utformingen av avkjørselen som stigningsforhold, siktlinjer, snuplass og bredde. Avkjørselens tilknytning til offentlig vei må derfor følge Plan- og bygningsetatens retningslinjer, som er hjemlet i veglova §§ 40-43.

På innsendte avkjørselsplan er det ikke vist frisisikttrekanter og det er ikke vist at avkjørselen ligger vinkelrett på vei. Plan- og bygningsetaten har etterspurt dokumentasjonen i flere omganger for å ta en konkret vurdering av avkjørselen. Etaten har ikke mottatt en avkjørselsplan som viser dette.

Tiltakshaver

har valgt å benytte eksisterende avkjørselspunkt som ligger i et kryss.

Plan- og bygningsetaten mener avkjøringen er lite gunstig plassert da avkjørselen blir liggende i et kryss.

Ved inn- og utkjøring av eiendommen må det holdes oversikt over trafikken fra tre forskjellige retninger,

noe som skaper en uoversiktlig situasjon. Ved oppføring av nybygg skal avkjørselen vurderes på nytt. I dette tilfellet mener etaten avkjørselens plassering er den mest uoversiktlige på tomten og det bør ses på

muligheter for å plassere avkjørselen slik at den ikke kommer rett ut i krysset.

Avkjørselen er vist med en bredde på 5,4 meter. I henhold til kommunens veileder om krav til avkjørsel i

ytte by tillates en avkjørselsbredde på 4,0 meter ut mot veikant. Plan- og bygningsetaten stiller også spørsmålstegn ved om snuarealet som er avsatt er tilstrekkelig. Avkjørselsplanen viser et snuareal på 3,5 meter, og etaten er usikre på om begge bilene i garasjen har mulighet til å snu på dette arealet. Avslaget er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fyl.) § 2 første ledd bokstav d og § 28 første ledd. Klage på vedtak om avkjørsel etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av

Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, Rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget, herunder avslag på avkjørselsplanen, er påklaget av Langseth Advokatfirma DA v/advokat Trude Stormoen på vegne av tiltakshaver Eva og Christian J. Aubert. Klager er part med klagerett og det

er klaget i rett tid, jf. fyl. §§ 28 og 29. Klagen anses for å være i samsvar med fyl. § 32.

I den del av klagen som omhandler avkjørsel anføres bl.a. at veien har vært uproblematisk og at parten

har fått beskjed om at det ikke må søkes om endring for avkjørselen. Parten har dermed latt avkjørselen

til eiendommen bli stående som den er. Klager har ikke foreslått noen endring i avkjørselen for å unngå

å komplisere saken. Klager mener avkjørselen er brakt på banen i anledning omkampen av det tidligere

opphevede avslaget. Videre mener klager kravet er ugyldig men ville ikke hatt innsigelser mot å flytte avkjørselen.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling:

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegloven §§ 40 – 43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei

i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016. Det er en forutsetning for å

bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf.

vegloven §§ 40 - 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.7.1964

nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskrift er gitt

med hjemmel i vegloven § 43, 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012.

Plan- og bygningsetaten har forståelse for tiltakshaver og søkers synspunkt når det gjelder etatens krav

til avkjørsel, og beklager at det ikke har vært et tema tidligere i prosessen. Etaten mener imidlertid at det

er mulig å justere noe på eksisterende avkjørsel, slik at den ikke blir liggende rett ut i krysset. Dersom eiendommen får avkjørsel til en av veiene, vil dette medføre bedre trafikksikkerhet. Plan- og bygningsetaten vil ikke godkjenne plassering av avkjørsel rett ut i krysset i Røahellinga. Innsendte avkjørselsplan viser heller ikke frisktlinjer og etaten er usiker på om det faktisk er mulig å snu på arealet

som er avsatt. Plan- og bygningsetaten avslår avkjørselen med hjemmel i veglova §§ 40-43.

Plan- og bygningsetaten mener avkjørselsvedtaket således er fattet i tråd med retningslinjer for avkjørsler og basert på en faglig vurdering. Momenter som inngår i vurderingen er sikt og muligheten for

trafikksikker avkjørsel fra offentlig vei. Så lenge avkjørselsplanen ikke tilfredsstiller kravene i retningslinjene godkjenner etaten ikke avkjørselsplanen.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl.

§§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg, hvor det i kapittel 1 fremkommer at ved behandling av avkjørselsaker skal målet være å sikre et tilkomstmønster til veien som kan aksepteres ut

fra hensynet til veien og ferdsel på denne. Er det ut fra hensynet til veien og ferdselen uakseptabelt å gi

tillatelse til avkjørsel, skal søknaden avslås.

I foreliggende sak er avkjørsel plassert diagonalt på Røahellingas øst-vestgående og nord-sydgående løp, med en bredde på 5,4 meter. Veiløpene er faktisk smalere enn regulert bredde, og det er fall i det nord-sydgående løpet. Den diagonale avkjørselen på krysset har stigning fra veiprofilet, og Det faglige sekretariat for klagenemnda legger således til grunn at avkjørselen er i strid med retningslinjer for avkjørsler i ytre sone hva gjelder både bredde og stigning. Det faglige sekretariat oppfatter dermed krysset som noe uoversiktlig, og at avkjøringen diagonalt på krysset som usikkert og kritisk for myke trafikanter.

Sekretariatet finner at Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag av 02.04.2019 hva gjelder avkjørsel er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og innstiller på at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Ved opprettelse av ny bolig skal alltid avkjørselsplan sendes inn og vurderes av kommunen, dette er uavhengig av om eksisterende avkjørsel benyttes eller om ny opprettes. Ved oppføring av nybygg skal kommunen påse at avkjørselen opprettholder kravene til avkjørsel. Krav til den tekniske utformingen for en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43, 1. ledd første pkt.

Klagenemnda viser til at etter forskriftens kapittel 1 er målet ved behandling av avkjørselsaker å sikre et tilkomstmønster til veien som kan aksepteres ut fra hensynet til veien og ferdsel på denne. Er det ut fra hensynet til veien og ferdselen uakseptabelt å gi tillatelse til avkjørsel, skal søknaden avslås.

Den omsøkte avkjørselen i Røahellinga 2 er plassert diagonalt på Røahellingas øst-vestgående og nordsydgående løp, med en bredde på 5,4 meter. Veiløpene er faktisk smalere enn regulert bredde, og det er fall i det nord-sydgående løpet. Den diagonale avkjørselen på krysset har stigning fra veiprofilet, og klagenemnda legger således til grunn at avkjørselen er i strid med retningslinjer for avkjørsler i ytre sone hva gjelder både bredde og stigning. Klagenemnda oppfatter dermed krysset som noe uoversiktlig, og at avkjøringen diagonalt på krysset som usikkert og kritisk for myke trafikanter. Klagenemnda legger derfor til grunn at gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 hva gjelder trafikk sikkerhet ikke er oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/01017]

Sak 254 Klage - Avslag på søknad om tilskudd for støyreduserende tiltak (20/4949)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.06.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.5.2020, om avslag på søknad fra Anette Christensen (klager) av 31.3.2020 om tilskudd til støyskjerm.

Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreduserende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå, der det gis tilskudd til støyskjerm (fra 65 dB) og fasadetiltak (fra 68 dB).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Klagers anførsler

Klager søkte om tilskudd til støyskjerm fra tilskuddsordningen for støyreduserende tiltak. Klager fikk avslag fordi Bymiljøetatens beregning av støynivået utenfor klagers bolig var for lavt til å kunne utløse støtte fra tilskuddsordningen.

Klager påklaget vedtaket den 27.5.2020. I klagen vises det til at eiendommen grenser opp mot Høgåsveien og støynivået er forårsaket av tung trafikk derfra. Både på Oslo kommunes nettside og på nettsiden til Miljøstatus er Høgåsveien og omkringliggende område definert som rød støyzone. I henhold til støykartet til Støyforeningen betyr dette at grenseverdiene er målt til å ligge mellom 65 og 69 dB. Det anføres videre at hele boligarealet og den delen av utearealet som benyttes til opphold ligger tett inntil Høgåsveien. Eiendommen ligger i en bratt skråning med Høgåsveien plassert på toppen av en høy mur over deres eiendom. All støy i Høgåsveien blir «slynget med stor kraft ned mot hus og hage». Klager mener at det dermed er støynivået «i og opp mot» Høgåsveien som må legges til grunn når det foretas en vurdering av om søknaden oppfyller kriteriene som er satt i kommunens retningslinjer for tilskudd til støyreducerende tiltak.

2. Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om tilskudd til støyreducerende tiltak er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Anette Christensen er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e. Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Vedtaket er datert 25.5.2020. Klagen ble fremsatt 27.5.2020, og er innenfor klagefristen. Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

3. Sakens bakgrunn

Bymiljøetaten mottok søknad fra Anette Christensen den 31.3.2020 om tilskudd til støyskjerm i Berglyveien 29.

Av Oslo kommunes hjemmesider fremgår det at gjennomsnittlige utendørs støy nivåer, $L_{pAeq24h}$ (dB), legges til grunn for vurderingen av tilskuddet. For å få tilskudd til støyskjerm må støy nivået overstige $L_{pAeq24h}$ 65 dB utendørs ved fasaden. Tilsvarende må støy nivået overstige $L_{pAeq24h}$ 68 dB for å få tilskudd til lydisolerte vinduer. At $L_{pAeq24h}$ legges til grunn betyr at det anvendes en 24-timers støyberegning når det skal avgjøres om en bolig er berettiget til tilskudd eller ikke. Denne støyberegningen skiller seg fra en enkel støymåling hvor støy nivået måles på et bestemt tidspunkt.

Under behandlingen av søknaden foretok Bymiljøetatens miljødivisjon en beregning av støy nivået utenfor klagers bolig. Bymiljøetaten beregnet støy nivået utenfor klagers bolig å være 56 dB ($L_{pAeq24f}$).

Resultatet av denne beregningen viste seg å være for lav til å kunne utløse støtte fra tilskuddsordningen for støyreducerende tiltak, og søknaden ble avslått den 25.5.2020.

4. Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.5.2020 om avslag på søknad fra Anette Christensen av 31.3.2020 om tilskudd til støyskjerm.

Klager har vist til at både på Oslo kommunes nettside og på nettsiden til Miljøstatus er Høgåsveien og omkringliggende område definert som rød støysone. Klager mener at støynivået «i og opp mot» Høgåsveien må legges til grunn når det foretas en vurdering av om søknaden oppfyller kriteriene som er satt i kommunens retningslinjer for tilskudd til støyreducerende tiltak.

Uønsket lyd regnes som forurensning etter forurensningsloven. Uønsket lyd måles i desibel (dB). Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreducerende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå. Tilskuddet starter fra 65 dB for støyskjerm og 68 dB for fasadetiltak (vinduer). Det opereres med to støyindikatorer, Lden og LpAeq24h, når ekvivalentnivået skal beregnes.

Ekvivalentnivået er en størrelse som gir en beskrivelse av hvor plagsom støy oppleves, eller hvor skadelig lyden er. Mennesket reagerer på støy på ulike måter, avhengig av tidspunkt på døgnet. Støy om kvelden, når de fleste ønsker å kunne slappe av, anses for å være mer plagsom enn støy på dagen. Derfor er det innført tidsveiting for ekvivalentnivået slik at bidraget fra de enkelte deler av døgnet gis en vekt som tilsvarer hvor plagsom støyen oppleves på det aktuelle tidspunktet.

Norsk forening mot støy forklarer at Lden er gjennomsnittlig lydnivå for dag-kveld-natt (day-evening-night). Her gis støy om natten et ekstra tillegg på 10 dB og støy om kvelden et ekstra tillegg på 5 dB når ekvivalentnivået skal beregnes. LpAeq24h er gjennomsnittlig lydnivå over 24 timer uten ekstra tillegg på kveld og natt. Det er denne støyindikatoren Bymiljøetaten bruker for beregning av utendørs støynivå i forbindelse med tilskuddsordningen.

På www.miljostatus.no kan man sjekke miljøstatusen på sin egen adresse, herunder et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet. Dette har klager gjort, og hun har lagt ved en skjermdump av kartet i klagen. Faglig sekretariat viser til at det i informasjonen om støykartene står at støykartene viser gjennomsnittlig støy gjennom døgnet, synliggjort med fargelagte støysoner i Lden.

Bymiljøetaten gjennomførte en beregning som gir et resultat for støynivået ved boligen gjennom 24 timer. Denne beregningen danner grunnlaget for om søker kan få tilskudd gjennom tilskuddsordningen. I notatet fra etatens miljødivisjon fremgår det at det er støynivået i fasadepunktene (altså fasaden på eiendommen) som blir sammenlignet med tilskuddsordningens grenseverdier for støy.

Av beregningsresultatet i notatet fremkommer det at støynivået utendørs ved fasaden ved Berglyveien 29 ble beregnet til LpAeq24h 56 dB. Kriteriet for tilskudd til støyskjerm er at støynivået utendørs ved fasaden skal være LpAeq24h 65 dB eller høyere. Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være vanskelig for søker å forholde seg til beregninger gjort av Bymiljøetaten på den ene siden og et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet på den andre siden. Imidlertid er det nødvendig, for å oppnå en rettferdig og effektiv tilskuddsordning, å operere med objektive kriterier slik at søkere behandles likt. At støyindikatoren LpAeq24h legges til grunn i behandlingen av søknader om tilskudd, fremgår av kunngjøringen.

På bakgrunn av det ovennevnte, finner faglig sekretariat at det ikke er noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens behandling av saken er korrekt.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om avslag på tilskudd til støyreducerende tiltak ble påklaget den 27.5.2020, og er innenfor klagefristen, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt. Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.5.2020, om avslag på søknad fra Anette Christensen av 31.3.2020 om tilskudd til støyskjerm.

Klager har vist til at både på Oslo kommunes nettside og på nettsiden til Miljøstatus er Høgåsveien og omkringingende område definert som rød støyzone. Klager mener at støynivået «i og opp mot» Høgåsveien må legges til grunn når det foretas en vurdering av om søknaden oppfyller kriteriene som er satt i kommunens retningslinjer for tilskudd til støyreducerende tiltak.

Klagenemnda viser til at uønsket lyd regnes som forurensning etter forurensningsloven. Uønsket lyd måles i desibel (dB). Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreducerende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå. Tilskuddet kan gis fra 65 dB for støyskjerm og 68 dB for fasadetiltak (vinduer). Denne saken dreier seg om utendørs støynivå.

Bymiljøetaten bruker støyindikatoren $L_{pAeq24h}$ for beregning av utendørs støynivå i forbindelse med tilskuddsordningen. Etaten har gjennomført en beregning som gir et resultat for støynivået ved boligen gjennom 24 timer, og denne beregningen danner grunnlaget for om søker kan få tilskudd gjennom tilskuddsordningen. Det er støynivået i fasadepunktene (altså fasaden på eiendommen) som sammenlignes med tilskuddsordningens grenseverdier for støy. For ytterligere forklaring viser klagenemnda til faglig sekretariats vurdering av klagen.

Klagenemnda viser til at Bymiljøetatens notat fra beregningen viser at støynivået utendørs ved fasaden ved Berglyveien 29 ble beregnet til $L_{pAeq24h}$ 56 dB. Kriteriet for å få tilskudd til støyskjerm er at støynivået utendørs ved fasaden skal være $L_{pAeq24h}$ 65 dB eller høyere. Klagenemnda har forståelse for at det kan være vanskelig for søker å forholde seg til beregninger gjort av Bymiljøetaten på den ene siden, og et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet på den andre siden. Imidlertid er det nødvendig, for å oppnå en rettferdig og effektiv tilskuddsordning, å operere med objektive kriterier slik at søkere behandles likt. At

støyindikatoren LpAeq24h legges til grunn i behandlingen av søknader om tilskudd, fremgår av kunngjøringen.

På bakgrunn av det ovennevnte er klagenemnda kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/01081]

Sak 255 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3107852 (20/5110) - Urtegata 9 AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.07.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 7.4.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107852 for overtreddelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling utenfor klagers eiendom. Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Klagers anførsler

Urtegata 9 AS påklaget vedtaket den 21.4.2020. I klagen anføres det at vaskemaskinen som var satt igjen på fortauet ikke tilhører klager. Klager viser til at de har hyppig renhold og vaktmestertjeneste. Det fremgår av klagen at vaktmester fant vaskemaskinen på fortauet, men valgte å vente med å flytte den i påvente av at rettmessige eier ville flytte den selv. Da den ikke ble flyttet, ble den kjørt bort av vaktmester innen 2 døgn etter at den først ble oppdaget.

2. Saksopplysninger

Den 5.4.2020 ble det i Urtegata ved nr. 9 observert forsøpling på fortauet. Søppelet bestod av en gammel vaskemaskin, som noen har puttet annet avfall inni. Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet. Bymiljøetaten returnerte til stedet den 7.4.2020. Da vaskemaskinen ikke var fjernet ble det besluttet å illegge miljøgebyr. I den forbindelse fotograferte betjenten forholdet på nytt. Bymiljøetaten identifiserte Urtegata 9 AS c/o Eiendomspar AS, Postboks 1350 Vika, 0113 Oslo som ansvarlig gårdeier. Miljøgebyr med følgebrev ble sendt den 8.4.2020.

3. Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Urtegata 9 AS er, som ansvarlig gårdeier, part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e. Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev 8.4.2020. Klagen ble fremsatt 21.4.2020, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

4. Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens

første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l.(...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger følgende:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

5. Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-3. Etaten viser til at de ga gårdeier anledning til å uttale seg om forholdet før klagen ble oversendt klagenemnda, men at dette brevet ikke ble besvart av klager. Videre mener Bymiljøetaten at ansvaret for å holde arealet rent og ryddig hviler på gårdeier og det har følgelig ingen betydning hvor forsøplingen stammer fra så lenge avfallet er plassert på fortauet utenfor deres eiendom.

Etaten viser videre til at gårdeier i dette tilfellet burde vært kjent med forholdet, og at de hadde tilstrekkelig med tid til å fjerne vaskemaskinen før miljøgebyr ble ilagt.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 6.12.2019.

6. Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 7.4.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107852 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Urtegata ved nr. 9 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig.

Klager har anført at de har etablert renholdsrutiner og har vaktmester som sørger for at eiendommene holdes ryddige. Videre anfører klager at vaskemaskinen ikke tilhører dem, men at vaktmester senere tok ansvar for å fjerne den.

Faglig sekretariat mener at forhold som denne saken gjelder faller inn under renholdsplikten i politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Sekretariatet mener videre at dokumentasjonen i denne saken viser søppel som ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter

§ 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet, er uten betydning.

I denne saken ble forsøplingen observert ved kontrollen først den 5.4.2020. Bymiljøetaten returnerte til stedet den 7.4.2020. Det gikk to døgn mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Faglig sekretariat har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet større objekter. Imidlertid mener faglig sekretariat at oppsyn av fortauet foran eiendommen en gang i døgnet er akseptabelt å forvente, og gårdeier hadde i denne saken anledning til å besørge rydding av fortauet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten §

4-3. Faglig sekretariat kan heller ikke se at det er gitt urimelig lite tid til å fjerne forsøplingen.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget den 21.4.2020, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 7.4.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107852 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Urtegata ved nr. 9 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

4

Klager har anført at de har etablert renholdsrutiner og har vaktmester som sørger for at eiendommene holdes ryddige. Videre anfører klager at vaskemaskinen ikke tilhører dem, men at vaktmester senere tok ansvar for å fjerne den.

Klagenemnda mener at forhold som denne saken gjelder faller inn under renholdsplikten i politivedtekten § 4-3. Klagenemnda viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Klagenemnda mener videre at dokumentasjonen i denne saken viser søppel som ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet, er uten betydning.

I denne saken ble forsøplingen observert ved kontrollen først den 5.4.2020. Bymiljøetaten returnerte til stedet den 7.4.2020. Det gikk to døgn mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Klagenemnda har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet større objekter. Imidlertid mener nemnda at oppsyn av fortauet foran eiendommen en gang i døgnet er akseptabelt å forvente, og gårdeier hadde i denne saken anledning til å besørge rydding av fortauet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener Klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4- 3. Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig lite tid til å fjerne forsøplingen.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/00084]

Sak 293 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 18. august 2020

Saken gjelder:

Protokollen blir lagt frem ved møtets slutt.